

¶ *Somnium igitur*. Urgebat eos acriter rex tyrannum potius agens quam regem. A iustitia recedebat, nulla æquitate utebatur, nulla lenitate, nulla misericordia, nulla ratione. Quare rex dici nullo modo merebatur. Saul cum regnaret multis annis, vt ex primo libro Regum constat & ex capite 13. Actorum apolliticorum, duobus tamen solum dicitur regnasse capite 13. primi Regum. Nam illis tantum iustis legibus & sanctis institutionibus republicam administravit: non solum hostes, sed seipsum vicit, & in pristina virtute permansit. At cum se amplissimis officiorum ornamentis spoliaret, & flagitiis irretiret, atque innocentem Dauidem ad ferrum flammamque vocaret, nomen regis merito amisit. Fuerant hi sapientes regi gratissimi, & vide, quam exigua causa eos ad perniciem vocet. Obtinuerant diuitias, honores, auctoritatem, nominis amplitudinem: & hæc diu, & multo labore quaesita vna eripiebat hora. Aman qui summa gratia apud regem Assuerum valebat, eodem die quo fuit ab Ester ad splendendum conuiuium cum eodem rege vocatus, fuit ab eo occisus, & ligno suspensus. Aegyptius qui emerat Ioseph, quem magno fauore prosequeretur, eum ob coniugis dolum in carcerem coniecit. Serenitas hyemis, aura æstiuæ, quies maris, lunæ status, fauor principum, omnia hæc paria sunt. Alexander Magnus Parmenionem, Philotam, Clitum, & Callisthenem, quos ardentè amabat, in quos bene meritos quidè incredibilia beneficia contulerat, ita ab amicitia sua disiunxit, vt nunquam postea potuerit cum eo in gratiâ reduci: imò fuerunt ab eo vita priuati. Lege Quintum Curtium, Plutarchum, Paulum Orosium, qui hæc literis mandarunt. Nihil est volutate principum mutabilis, nihil inconstans. Nulla molenidaria, nulla figuli aut currus rota est in obilior. Non plures habet colorum varietates mensis Martius, quam mutationum principum voluntas. Quare non in illis qui sunt instabiles, sed in Deo, qui ait apud Malachiam: Ego dominus, & non mutator, est fiducia nostra collocanda.

1. Reg. Act. 13.

1. Re. 13

Ester 6. & 7.

Gen. 39

Q. Cur. Plutar. Orosius

Mala. 3.

¶ *Certe noui, quod tempus redimitis*. Hoc est verè scio vos tempus extendere, & deducere verborum anfractibus, vt à manibus meis eripiâmini. Vel sic: Planè intelligo vos emere opportunè eua'dendi moris periculum. Redimere tēpus apud Paulum capite quinto epistolæ ad Ephesios est quærere & sumere occasiōe eua'dendi à periculis: ita enim ait: Videte fratres, quomodo cautè ambulandū in-sistat sapientium viatorum, qui diebus periculosis vel propter aeris perturbatione, vel propter hominum insidias iter facientes quærunt & veluti emunt opportunitatem euitandi pericula. Non expectant, vt sibi occasio occurrat, sed ipsi eam emunt, vt in via proficiant. Itaque & apud apostolum, & hoc loco redimere tempus est occasiōem quærere declinandis pericula.

Ephc. 5.

¶ *Non est homo super terram*. Ac si dicant: Humana à nobis require, non diuina: quæ naturaliter dici possunt, non quæ sunt su-per naturam, quæ humanam superant sapientiam. Non est in hac vita, qui quod postulas, valeat implere.

¶ *Exceptus diis*. Fatentur sapientes Babylonij solius Dei esse præscientiam futurorum. Etsi in multitudine deorum errabāt, Deum tamen esse credebant omnia præterita, præsentia, futura cognoscentem. Nemo est tam immanis & incultus, cuius animū non imbuerit alicuius Dei opinio.

¶ *Rex in furore & ira magna præcepit*. Hoc est, cum impeu, & vehemente indignatione. Accipitur in pro cum, vt capite sexto epistolæ Pauli ad Romanos: Stipendia enim peccati mors: gratia autem Dei vita æterna in Christo Iesu domino nostro. Ac si dicat: Proæmium peccati est mors æterna: præmium autem gratiæ est vita æterna cum Christo Deo nostro. Vel sic: Stipendium peccati est exitium æternum: sed vita æterna datur nobis ex gratia per Christum Iesum: nostra enim opera sine gratia vitam æternam non per-tulerunt. Vbi particula, in, accipitur pro per: vt capite primo ad Galatas: In me clari-

Rom. 6.

Galat. 1.

D ficabant